

De route leidt langs plaatsen waar eens kloosters hebben gestaan. Helaas is er geen tastbare herinnering meer aanwezig. Niettemin kunt u genieten van de rustieke straatjes. Het middeleeuws stratenpatroon is vrijwel ongewijzigd gebleven.

De route start bij de uit 1454 daterende St. Lievensmonstertoren.

Deze had nog veel hoger moeten worden maar door gebrek aan inkomsten stopte de bouw. In 1832 werd de kerk, de grootste van Zeeland, door brand getroffen en vervolgens gesloopt. De herbouw geschiedde tussen 1835-1848. Op diverse straathoeken zijn fragmenten van de afgebroken kerk ingeplaveid als bescherming van de stoepen tegen het oorspronkelijk landbouw- en bevoorradingsverkeer.

We vertrekken vanaf de toren en gaan richting het politiebureau en lopen de Raamstraat in.

In de hoek van de school 'Binnen de Veste' en de Pieterseliestraat lag het grote klooster van de bernardieten. Eerder verbleven hier de begarden.

Vervolgens door de Ravestraat en de Schuttershofstraat.

In de omgeving van deze straat waren de karmelieten gevestigd. Dit kan een klooster maar ook een zogenaamd termijnhuis geweest zijn.

Op het eind slaan we linksaf.

De Breedstraat sloot aan op de Bagijnepoort, afgebroken in 1622. De breedte van de straat is waarschijnlijk bedoeld om het in- en uitgaand landbouwverkeer in goede banen te leiden. Aan het begin van de Bagijnestraat ligt nog een met een deur afgesloten slop dat toegang verschaft tot het daarachter gelegen begijnhof.

Als we de Bagijnestraat volgen komen we uit om een klein pleintje.

Eerder stonden hier enkele huizen die afgebroken zijn. Dit was ten behoeve van de vrachtwagens die goederen bij het internationale bedrijf 'Zeelandia bakkerijgrondstoffen' afleverden, om te kunnen manoevreren. Aan het pleintje stond een fontein. Hieraan herinnerd de straatnaam Fonteine nog.

Op de hoek slaan we rechts de Lange Sint Janstraat in.

Aan de linkerkant lag een groot complex dat tot de predikheren behoorde. Vóór de predikheren hadden de eksterbroeders hier voor enkele jaren hun verblijf. De straat komt, via de Zevenhuisstraat, uit op het 'Luitje'. Al de straten die op de Nieuwe Haven uitmonden vertonen een hoogteverschil. Het is daarom duidelijk dat hier eens een dijk opgeworpen werd.

Na een stukje Nieuwe Haven naar links de Nieuwe Bogerdstraat inslaan. Op het eind naar rechts de Sint Domusstraat inslaan.

Voor de afslag naar de Sint Jacobsstraat ligt het St. Jacobshofje. In 1804 werd de vismarkt hierheen overgebracht. De woningen van dit hofje waren bestemd voor weduwen van zeevarenden.

De Sint Domusstraat volgen tot de Kapellestraat.

Op de hoek van deze straat lag eens het klooster 'Nazareth' van de grijze zusters. In het gebouwtje bevinden zich nog zeer oude balken, waarschijnlijk van het klooster afkomstig. Het hier gelegen Karsteil heette eerst de 'Verbornde Buijrt', ofwel de 'verbrande buurt' als gevolg van een stadsbrand in de 16e eeuw.

Door de Kapellestraat naar de Nieuwe Haven lopen en naar links richting de poorten.

De Noord- en Zuidhavenpoort dateren oorspronkelijk uit de veertiende eeuw. Later werden deze uitgebreid verbouwd en verfraaid. Bovenop de Noordhavenpoort is een degen te zien waar van verteld wordt dat deze van de Spaanse veldheer Mondragon geweest zou zijn. Het beeld van de moeder met haar kind bij de Zuidhavenpoort is gemaakt door Ad Braat. De tekst 'Beproefd, maar niet gebroken' herinnert aan de watersnoodramp van 1953. Vanaf de klapbrug is een mooi uitzicht over de Oude Haven en Havenpark. In 1891 werd het laatste deel van de haven gedempt dat daarna het Havenpark werd. Al eerder werden in 1871 en 1872 de Schuithaven en de Oude Haven vanaf de Mol tot iets voorbij het Vrijpoortje gedempt.

Verdergaand lopen we aan de rechterkant over de Oude Haven, langs het Havenpark en Havenplein.

We passeren een groot gebouw met een bordes ervoor. Aan het bordes is een bronzen maquette bevestigd. Dit werd door kunstenaar Ad Braat vervaardigd. Dit grote huis met veel kamers was eens het Cornelia Liefdehuis, gesticht in 1877 door franciscanessen. In 1987 vond een verhuizing plaats naar een andere locatie. De imposante Gasthuis- of kleine kerk aan het Havenplein heeft in 1651 zijn huidige vorm gekregen. Daarvoor bevond zich aan de noordzijde het gasthuis en aan de zuidzijde lagen woningen. Na koop en sloop van de woningen kon de kerk uitgebreid worden met een galerij en daaronder een beurs. In de volksmond 'de Beuze' genoemd.

Daarna via de Appelmarkt de Dam inslaan. De Meelstraat sluit aan op de Dam. In de Meelstraat, een verbastering van Middelstraat, ligt het voormalige stadhuis uit 1550-1554. In de gevel zien we medaillons van de portretten van Karel V en zijn zoon Philip II. Bovenop de toren van het stadhuis waakt Neptunus met zijn drietand over Zierikzee.

Vervolgens teruggaan via de Dam en de Schuithaven, Lange Nobelstraat en Sint Anthoniesdam met zicht op de Nobelpoort volgen.

De zicht dominerende molen 'De Hoop' aan de Lange Nobelstraat dateert uit 1850/1875 en is nog steeds in werking. In de nabijheid van deze Nobelpoort stond het Driekonigenklooster van reguliere kannunikessen stond.

Verder via de Watermolen, naar links de Verrenieuwstraat in, aan het eind naar rechts de Beddeweeg in. Hier ligt een prachtig pleintje met een fontein. Vaak zijn hier demonstraties van beeldend kunstenaars. Een blijvend voorbeeld hiervan is de imposante muurschildering gemaakt door Kianoosh Gerami.

De Beddeweeg volgen.

Deze sluit aan op de Minderbroederstraat. Op de hoek van de Minderbroederstraat en Zevengetijstraat, lag het klooster van de minderbroeders. Het kloosterterrein strekte zich uit tot aan de stadswal.

Aan het eind van deze straat naar links.

Als u op de hoek Slabberswerf inkijkt, lag eens aan de linkerkant, waar nu een iets hogere huis/schuur staat, het klooster van de zwarte zusters. Lopend door de St. Lievensstraat heeft u een prachtig zicht op de St. Lievensmonstertoren.

U bent nu weer op de plaats van vertrek aangekomen.